19/04/2020

“Η Ανάσταση του Κυρίου έρχεται να εξαλείψει την κενότητα”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Θυατείρων

“Ο κορωνοϊός μας άφησε άδειους, άθυμους και άκαμπτους, όπως τα ξηρά οστά. Τώρα όμως, η Ανάσταση του Κυρίου έρχεται να εξαλείψει την κενότητα, τον πόνο και την θλίψη και να μας γεμίσει με ευφροσύνη, ελπίδα και ζωή. Διότι ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών και ανοίγει τις θύρες του Παραδείσου για εμάς και για όλες τις μελλοντικές γενεές. Ο καιρός της νηστείας εξέλιπε και τώρα καλούμαστε να εισέλθουμε στη χαρά του Κυρίου και να εορτάσουμε το ανεπανάληπτο γεγονός της Αναστάσεως” αναφέρει στο Πασχάλιο Μήνυμα που απέστειλε στο λαό ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτας.

Διαβάστε αναλυτικά:

“Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι.”

Αγαπητοί μου εν Κυρίω,

Η παραπάνω περικοπή, παρμένη από το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο (20:19), περιγράφει την κατάσταση που επικρατούσε το πρωί του πρώτου Πάσχα. Φαίνεται ότι η περικοπή αυτή περιγράφει και την κατάσταση που επικρατεί στον κόσμο μας, καθώς εορτάζουμε το φετινό Πάσχα. Οι θύρες των Εκκλησιών είναι κλειστές, αλλά οι καρδιές των πιστών είναι ανοικτές και έτοιμες να δεχθούν το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως.

Όπως γνωρίζετε, όλοι ζήσαμε ημέρες και ώρες δοκιμασίας και κάποιοι αισθάνονται άδειοι και χαμένοι. Κάποιοι επέτρεψαν στον φόβο να εισβάλει στην καρδιά και στο μυαλό τους, βιώνοντας σύγχυση και ποικίλους πειρασμούς. Ως Χριστιανοί, ωστόσο, καλούμαστε να έχουμε ελπίδα και αισιοδοξία ακόμα και στους πλέον δυσχερείς καιρούς και να μην αφήνουμε τον φόβο και την απελπισία να γίνονται η αφορμή να χάνουμε το δρόμο μας. Θυμόμαστε ότι και οι μαθητές έπεσαν σε αυτόν τον πειρασμό, αλλά και ακόμα περισσότερο δεν λησμονούμε ότι ο Χριστός εμφανίστηκε σε αυτούς προκειμένου να τους καθησυχάσει και να κατευνάσει τον φόβο τους. Διότι ο Χριστός, ο Οποίος είναι αγάπη “ἔξω βάλλει τὸν φόβον.” (Α. Ιω. 4.18)

Στους καιρούς αυτούς της δοκιμασίας, ανακαλούμε στη μνήμη μας την προφητεία των ξηρών οστέων (Ιεζεκιήλ 37) και την υπόσχεση του Κυρίου ότι θα εμφυσήσει ζωή στο λαό Του. Ο κορωνοϊός μας άφησε άδειους, άθυμους και άκαμπτους, όπως τα ξηρά οστά. Τώρα όμως, η Ανάσταση του Κυρίου έρχεται να εξαλείψει την κενότητα, τον πόνο και την θλίψη και να μας γεμίσει με ευφροσύνη, ελπίδα και ζωή. Διότι ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών και ανοίγει τις θύρες του Παραδείσου για εμάς και για όλες τις μελλοντικές γενεές. Ο καιρός της νηστείας εξέλιπε και τώρα καλούμαστε να εισέλθουμε στη χαρά του Κυρίου και να εορτάσουμε το ανεπανάληπτο γεγονός της Αναστάσεως. Εργαστήκαμε και κοπιάσαμε στο στάδιο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και τώρα εισήλθαμε στον ασφαλή λιμένα του Πάσχα. Οι θυσίες και οι κόποι μας δεν έγιναν μάταια. “Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.” (Α’ Κορ. 15.58)

Στο σκοτάδι της νύχτας μια μικρή, αλλά άσβεστη φλόγα έρχεται σε έναν κόσμο όπου κυριαρχεί το σκότος. Είναι το φως του Κυρίου και το μήνυμα της ελπίδας, διότι Εκείνος είναι που μας λέει “μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι· μὴ πλανῶ, ἐγὼ γάρ

εἰμι ὁ Θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε.” (Ησαΐου 41.10) Έρχεται, ακόμη μια φορά, σε αυτή την κρίσιμη καμπή της ιστορίας, να μας χαρίσει τη χαρά στη θέση της λύπης, την ελπίδα στη θέση της απελπισίας, την αλήθεια στη θέση της απάτης. Αν και θα είμαστε μακριά ο ένας από τον άλλο, η χαρά της Αναστάσεως μας ενώνει και μας δίνει το θάρρος να πούμε στους άλλους ότι ακόμη πιστεύουμε. Έχουμε πίστη τόσο ισχυρή όσο η πίστη των γυναικών που παραστάθηκαν στο Σταυρό, όσο η πίστη της Θεοτόκου που περίμενε στον Τάφο, όσο η πίστη των Μυροφόρων γυναικών.

Για αυτή τη δύναμη της πίστεως, ο Άγιος Ρωμανός, ο μεγάλος ποιητής και υμνογράφος, γράφει: “Τὸν πρὸ ἡλίου ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ὦ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ’ ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράξωμεν, Ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.” (Οίκος Αναστασίμου Όρθρου)

Ελάτε, επομένως, αδελφές και αδελφοί μου, ελάτε να προϋπαντήσουμε τον Ήλιο της Δικαιοσύνης και να δούμε ότι ανέστη εκ νεκρών. Και ας ψάλλουμε, όπως ψάλλει ο Μελωδός καταληκτικώς στο μεγάλο κοντάκιο του Πάσχα:

“Με Σένα ας αναστηθή, Σωτήρα,
η πεθαμένη μου ψυχή.
Η λύπη μην την καταφάη και ξεχάση
το λοιπόν ετούτα τα τραγούδια
που της προσφέρουν αγιασμό.
Ναι Ελεήμων, ικετεύω Σε,
μη με εγκαταλείπης
τον καταστιγματισμένο από τα κρίματα.
Πραγματικά μέσα σε ανομίες κι αμαρτίες
συνέλαβεν εμένα η μητέρα μου Άγιε
και Σπλαχνικέ Πατέρα μου,
δοξασμένο πάντα τ’ όνομά Σου απ’ το στόμα μου
και τα χείλη μου απ’ τη φωνή και τα τραγούδια μου.
Καθώς θα Σε υμνολογώ, στείλε μου χάρι,
αφού μπορείς να το κάμης
Εσύ που δίνεις στους πεσμένους την Ανάστασι”

Χριστός Ανέστη – Christ is Risen – Hristos a inviat – Christos Voskrese
Gei Do Fuk Wood La

Άγιον Πάσχα 2020

Ο Αρχιεπίσκοπος
+ ο Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας Νικήτας

Δείτε το βίντεο με την Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία: